

Sygn. akt: I C 90/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Joanna Jank
-----------------	--------------------

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2021 r. w G.

sprawy z powództwa **M. J. (1)**

przeciwko U. Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. Pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z 15 lutego 2018 r. wydany w sprawie I 1 C 1466/17 co do kwoty 160, 86 zł (sto sześćdziesiąt złotych i osiemdziesiąt sześć groszy),

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania.

I C 90/21

UZASADNIENIE

Powód M. J. (1) w pozwie wniesionym przeciwko U. Niestandaryzowanemu S. Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w W. domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z 15 lutego 2018 r, wydanego w sprawie I 1 C 1466/17. W uzasadnieniu pozwu powód twierdził, że jeszcze przed wydaniem wyroku zawarł z pierwotnym wierzycielem ugodę ustną, w ramach której spłacał należność w ratach i większość zadłużenia spłacił jeszcze przed wydaniem wyroku.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa zarzucając, że podniesione w nim argumenty nie mogą być skuteczne w ramach powództwa przeciwegzekucyjnego, ponieważ nie wyczerpują przesłane z art., 840 §1 k.,p.c.

Stan faktyczny:

15 lutego 2018 r. w sprawie I 1 C 1466/17 w tutejszym sądzie zapadł wyrok zaoczny zasądający od powoda M. J. (2) na rzecz pozwanego kwotę 2211,48 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania. Wyrok uprawomocnił się 22 marca 2018 r,

/okoliczność bezsporna - - wyrok i zpo od pozwanego w aktach I 1 C 1466/17/

Powyższy wyrok zasądzał od powoda na rzecz pozwanego należność z umowy pożyczki zawartej z (...) SA zawartej 4 stycznia 2015 r,

/bezsporne/

W okresie od 31 października 2016 r. do 30 marca 2018 r. powód spłacił w ratach na rzecz pierwotnego wierzyciela należność w kwocie 3560, 86 zł. PO uprawomocnieniu się wyroku zaocznego spłacona została tylko jedna – ostatnia rata w kwocie 160, 36 zł.

/wyciąg z rachunku bankowego powoda – k. k.10

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny był bezsporny pomiędzy stronami. W zakresie przebiegu i wyniku postępowania w sprawie I 1 C 1466/17 wynikał on bezpośrednio z akt tej sprawy, jeżeli chodzi natomiast o daty i kwoty spłat dokonywanych przez powoda wynikały one z dołączonego do pozwu i niezakwestionowanego przez pozwanego wyciągu z rachunku bankowego powoda.

Sąd pominął na podstawie art. 235 2 § 1 pkt. 2 k.p.c. wnioski o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka T. J. akt egzekucyjnych Km 13800/20 ponieważ z uwagi na wskazane niżej motywy rozstrzygnięcia, nie miały one znaczenia dla wyniku postępowania. Argumenty podniesione w pozwie, opierające się na zawarciu ugody z pierwotnym wierzycielem i spłacie zadłużenia przed wydaniem wyroku zaocznego, świetle regulacji zawartej w art. 840 k.p.c. nie mogły doprowadzić do uwzględnienia powództwa, a zatem i dowody powoływane na okoliczność zawartej ugody nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia,

Oceniając roszczenie zgłoszone w pozwie należało w pierwszej kolejności rozważyć, czy okoliczności faktyczne w nim powołane mieszczą się w hipotezie stanowiącego podstawę prawną powództwa przepisie art. 840 k.p.c.

Wskazany przepis stanowi, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia;
- 3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

W ocenie sądu okoliczności na które powołuje się powód, a mianowicie fakt zawarcia ugody z pierwotnym wierzycielem i dokonania przeważającej większości wpłat na poczet umowy pożyczki jeszcze przed wydaniem i uprawomocnieniem się wyroku w sprawie I C 1466/17 nie mogą być skutecznie podnoszone jako podstawa powództwa przeciwegzekucyjnego.

Z zacytowanego powyżej przepisu wynika, że tytuł wykonawczy może zostać pozbawiony wykonalności jeżeli zobowiązanie wygasło na skutek zdarzeń, które nastąpiło po, a nie przed powstaniem tytułu wykonawczego. Niewątpliwie dokonanie częściowej spłaty zadłużenia prowadzi do wygaśnięcia zobowiązania, jednakże dla rozstrzygnięcia sprawy istotny jest moment, w którym zarzut spłaty zostaje podniesiony. Powód dokonywał wpłat

niemal wszystkich rat zadłużenia jeszcze przed wydaniem i uprawomocnieniem się wyroku zaocznego. Zarzuty wynikające z dokonanych wpłat powinien był zatem podnieść w sprzeciwie od wyroku zaocznego, którego nie złożył. Należy zauważyć, że przepis art. 840 § 1 pkt. 2 stanowi, że powództwo przeciwegzekucyjne może być oparte na zarzucie spełnienia świadczenia tylko wtedy, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne. W czasie trwania postępowania I 1 C 1466/17 nie obowiązywał żaden przepis prawa, który wykluczałby możliwość podniesienia zarzutu spłaty zadłużenia. Dlatego też okoliczność, iż powód zdecydowaną większością kwoty wskazanej w pozwie spłacił jeszcze zanim wyrok zaoczny zapadł i się uprawomocnił, nie może prowadzić do uwzględnienia powództwa.

Z załączonego do pozwu wyciągu z rachunku bankowego powoda wynika, że po powstania tytułu wykonawczego spłacił tylko jedną ratę – w kwocie 160, 36 zł i tylko co do tej kwoty sąd uwzględnił powództwo na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art., 100 k.p.c. uznając, że powód wygrał spór jedynie w minimalnym zakresie (kwota, co do której sąd pozbawił tytuł wykonawczy wykonalności stanowi jedynie 5 % wartości przedmiotu sporu). Na kwotę zasądzoną na rzecz pozwanego składają się koszty zastępstwa procesowego w stawce 900 zł, wynikającej z § 2 pkt.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opat za czynności adwokackie oraz kwota 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.